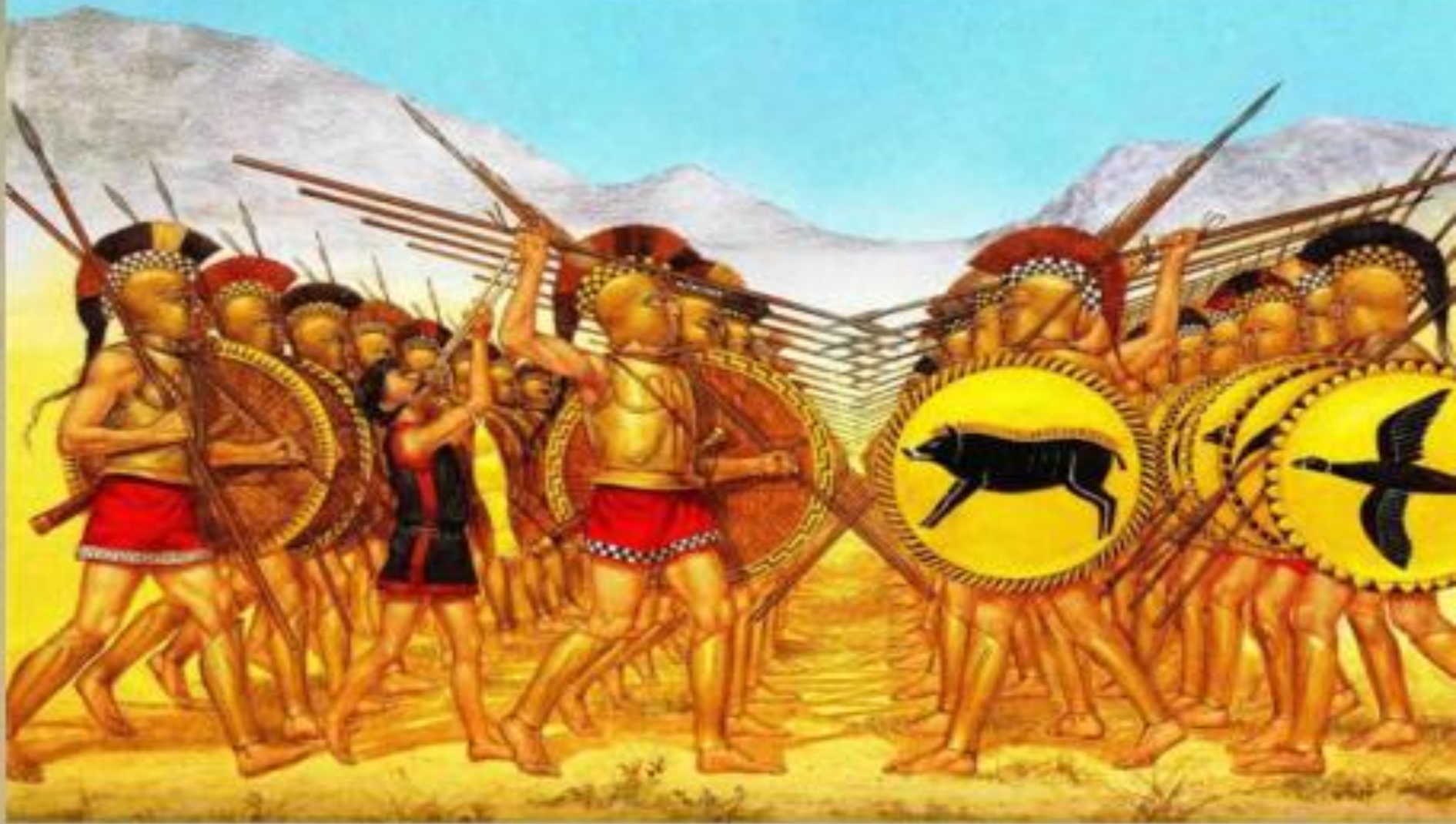

Σπάρτη : Η ζωή στην πόλη

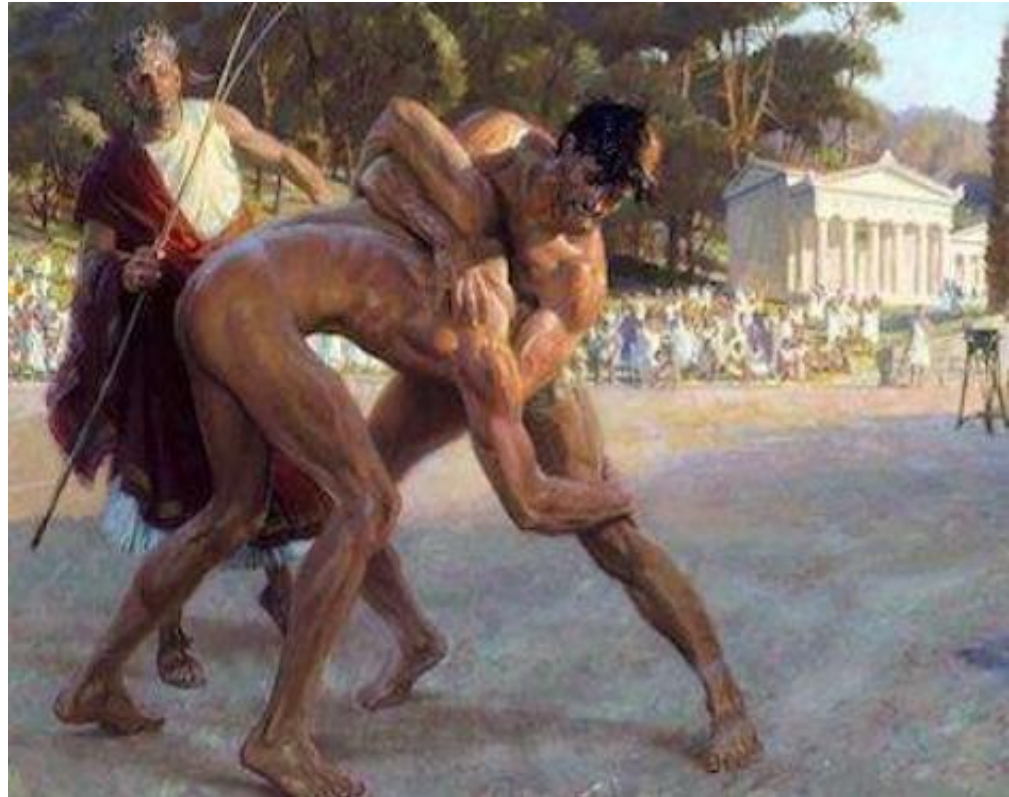
Η ζωή στη Σπάρτη δεν ήταν ίδια με τη ζωή στις άλλες πόλεις. Η πόλη έμοιαζε με στρατόπεδο και οι νόμοι ήταν αυστηροί.

ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ

- Λένε ότι τους νόμους έφτιαξε ο Λυκούργος, ο οποίος ζήτησε από τους Σπαρτιάτες να μην τους αλλάξουν ώσπου να γυρίσει από ένα μεγάλο ταξίδι. Έφυγε από τη Σπάρτη, αλλά δεν ξαναγύρισε ποτέ.

- Τα αγόρια ως την ηλικία των εφτά χρόνων έμεναν στο σπίτι. Ύστερα την εκπαίδευσή τους την αναλάμβανε η πόλη. Από μικρά έπρεπε να συνηθίσουν στη σκληρή ζωή.

- Τα μαθήματά τους ήταν η γραφή, η ανάγνωση, η μουσική και ο χορός.

- Οι νέοι μάθαιναν την πολεμική τέχνη. Έμεναν σε σκηνές και έτρωγαν όλοι μαζί. Αγαπημένο τους φαγητό ήταν ο μέλας ζωμός. Οι Σπαρτιάτες κατάφεραν έτσι να έχουν αγάπη μεταξύ τους και να δημιουργήσουν τον πιο ισχυρό στρατό της εποχής εκείνης.

ΜΕΛΑΣ ΖΩΜΟΣ

Σφάζανε το γουρούνι και φρόντιζαν με μεγάλη επιμέλεια να μαζέψουν το αίμα του. Το ανακάτευαν με ξύδι για να μην πήξει. Κατόπιν τηγάνιζαν κρέας και λίπος και μέσα σ' αυτό έριχναν νερό. Μόλις το νερό άρχιζε να βράζει ανακάτευαν μέσα σ' αυτό αλεύρι κρίθινο και προσέθεταν λίγο-λίγο το αίμα με το ξύδι. Εν συνεχεία και ενώ συνέχιζε το βράσιμο ρίχνανε νερό ώστε να μένει πάντα ελαφρώς πηχτό. Όταν το παρασκεύασμα δεν απορροφούσε άλλο νερό, σήμαινε πως είχε βράσει και ήταν έτοιμο για σερβίρισμα.

Για πολλά χρόνια η
σπαρτιατική φάλαγγα ήταν ανίκητη.

- Με τον ίδιο τρόπο μορφώνονταν και τα κορίτσια, τα οποία, όπως και τα αγόρια, ασκούσαν στα γυμναστήρια. Φορούσαν κοντά φορέματα και έπαιρναν μέρος σ' όλες τις γιορτές και τις εκδηλώσεις. Με αυτό τον τρόπο θα έπλαθαν γερό σώμα και θα γίνονταν αργότερα άξιες μητέρες.

«Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς»

Οι Σπαρτιάτες έδιναν τέτοια ανατροφή στις γυναίκες, ώστε να είναι δυνατές στο σώμα και γενναίες στην ψυχή. Άξιες γυναίκες και μάνες πολεμιστών, οι οποίες παρακινούσαν τους άνδρες να δείξουν ανδρεία στη μάχη. Η Σπαρτιάτισσα μητέρα, όταν έδινε την ασπίδα στο γιο της έλεγε: «Ἦ τὰν ἢ ἐπὶ τᾶς». Η φράση αυτή σημαίνει **ή να φέρεις πίσω την ασπίδα νικητής ή να σε φέρουν πάνω σ' αυτήν νεκρό.**

**Οι Σπαρτιάτες έπρεπε να γυρίσουν από τη μάχη νικητές ή πεθαμένοι.
Έταν ντροπή να φοβηθεί κάποιος και να φύγει από τη μάχη. Αν κάποιος
το έκανε , όλη η κοινωνία τον περιθωριοποιούσε.**

Τα χρήματα που κυκλοφορούσαν στη Σπάρτη
ήταν σιδερένια και είχαν μικρή αξία.

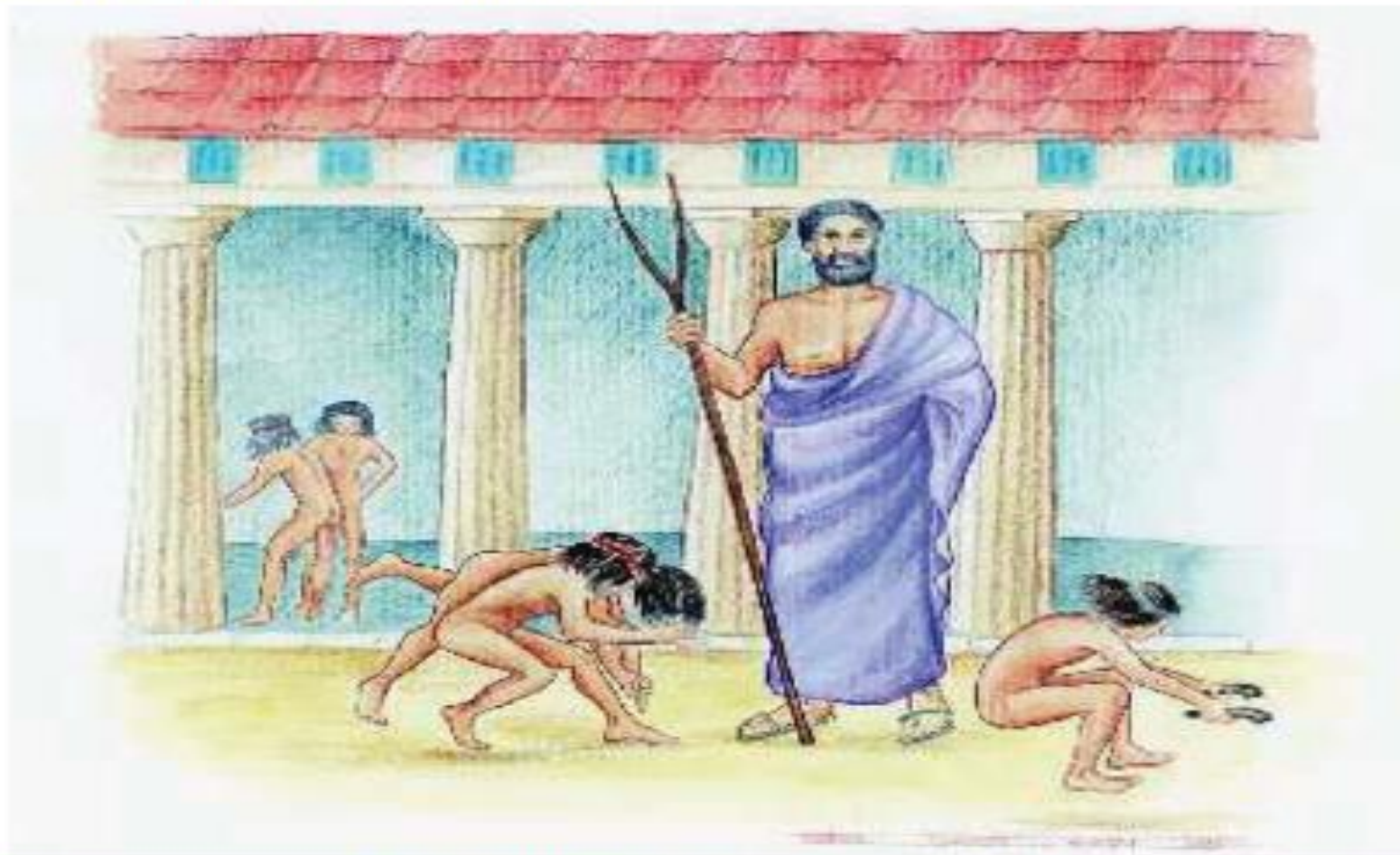

Γενικά, οι Σπαρτιάτες δεν αγαπούσαν την πολυτέλεια στη ζωή. Ένιωθαν περήφανοι για την καταγωγή τους και έμειναν ξακουστοί για τη **φιλοπατρία** και την **ανδρεία** τους.

Για να μην επηρεαστεί η ζωή τους και αλλάξει η πόλη τους οι Σπαρτιάτες δεν επέτρεπαν στους ξένους να μένουν στην πόλη τους περισσότερο από 2 – 3 μέρες.

Μπορείς να σκεφτείς γιατί το έκαναν αυτό;

2. Οι νέοι στη Σπάρτη γυμνάζονταν καθημερινά

Στις γιορτές των Σπαρτιατών υπήρχαν τρεις χοροί ανάλογοι με τις τρεις ηλικίες του ανθρώπου. Πρώτα άρχιζε ο χορός των γερόντων που τραγουδούσε: «Ήμαστε κι εμείς κάποτε γενναίοι». Στη συνέχεια τους απαντούσε ο χορός των αντρών που έλεγε: «Εμείς είμαστε τώρα γενναία παλικάρια, κι αν έχεις τη δύναμη τόλμησε». Τρίτος τραγουδούσε ο παιδικός χορός που έλεγε: «Εμείς θα γίνουμε μια μέρα πολύ καλύτεροι από εσάς».

παράθεμα 2 Σπαρτιατικά ανέκδοτα

Κάποτε ένας κακός άνθρωπος ενοχλούσε το Δημάρατο ρωτώντας τον συνέχεια: «Ποιος από τους Σπαρτιάτες είναι ο καλύτερος;» Εκείνος του απάντησε: «Αυτός, που δε σου μοιάζει καθόλου».

Κάποιοι ρώτησαν το Χαρίλαο, τον ανιψιό του Λυκούργου, γιατί ο θεός του έφτιαξε λίγους νόμους. Αυτός απάντησε ότι εκείνοι που δε λένε πολλά λόγια ούτε και από πολλούς νόμους έχουν ανάγκη.

Μια φορά προσκάλεσαν ένα Σπαρτιάτη να ακούσει έναν άνθρωπο που είχε την ικανότητα να μιμείται το κελάηδημα του αηδονιού. Τότε αυτός είπε: «Εγώ έχω ακούσει το ίδιο το αηδόνι να κελαηδάει».

Πλούταρχος, Λυκούργος, 20 (διασκευή)

3. Αναπαράσταση από σπαρτιατικό νόμισμα. Το πρόσωπο που απεικονίζεται είναι ο Λυκούργος